

24. Vintern rasat ut

Längtan till landet

Ingemar ra-sat ut bland våra fjäl-lor, kö-rens brnt-tor
O. Lindblad

Tempo di marcia

Ja, han kom! Han kom från Bräkne Ho-by med sin pin-ne

smälta ned och dö. Ing-mar ler med al-la si-na tän-der,

ständig-t viftande. Jo, jag äls-ka-r dig, sa Eric Eric,

Ing-mar kys-ser liv i Liv och lem. Snart är tors-dan här, i

men jag vill dig ald-rig å-ter-se. Vi har ho-nom sett i

pur-pur-vå-gor, med belag-da tungor skiften-de sit-ta vi och kän-na

fram-gången-s stunder, vi har följt hans slag till punkt och kl-prick. På tur-neer har vi

sjungandets plå-gor, och i läng-den dom-na stjär-tar-ne.

haft vå-ra hund-år, vi har stän-digt slä-pat runt vårt pack (och pick).
gor han en blun-der, om han ald-rig vi-sar fram sin pick.

U. Säterberg